

af en række forhold, herunder at overtrædelsens grovhed, varighed og af, om virksomheden tidligere har overtrådt de pågældende regler.

Det er domstolene, der afgør, hvilken bøde der skal pålægges for overtrædelsen i det enkelte tilfælde. Det er tillige ved domstolene, at en egentlig bødepraksis for overtrædelse af konkurrence-lovgivningen vil blive fastlagt.

Spørgsmål 24:

Det følger af ministerens lovforslag, at en tredjepart - f.eks. en konkurrent - vil have adgang til at påklage Konkurrencerådets godkendelse af en fusion til Konkurrenceankenævnet. Hvordan vil ministeren sikre, at sådanne tredjeparter ikke træner fusionssager?

Svar:

Der henvises til mit ændringsforslag vedr. L 242 oversendt til Erhvervsudvalget den 17. maj 2000.

Det følger af mit ændringsforslag, at tredjeparter, herunder konkurrenter, ikke kan påklage Konkurrencerådets godkendelse af en fusion til Konkurrenceankenævnet. Som følge heraf kan tredjeparter ikke træne en fusionssag ved at indbringe Konkurrencerådets afgørelser for Konkurrenceankenævnet.

Spørgsmål 32:

Ministerens bedes oplyse, hvilke konsekvenser det har for en myndighed, hvis den ikke som foreslået i lovforslaget træffer afgørelse senest 8 uger efter modtagelsen af Konkurrencerådets henvendelse om, hvorvidt en konkurrencebe-grænsning er omfattet af lovens § 2, stk. 2.

Svar:

Der er i lovforslaget ikke knyttet bestemmelser om straf, tvangsmidler el.lign. til en myndigheds manglende overholdelse af pligten til at træffe afgørelse i § 2, stk. 2-spørgsmål inden for 8 uger.

Det er ikke fundet nødvendigt med strafansvar for overtrædelse af bestemmelsen, idet en overtrædelse vil kunne have offentligretlige følger, herunder eventuel påtale fra ombudsmanden.

Spørgsmål 33:

Ministerens bedes oplyse, hvilke eksempler der er på, at en myndighed ikke har fundet, at en konkurrencebe-grænsning er en direkte eller nød-

vendig følge af en regulering. Ministerens bedes endvidere oplyse, hvor stor en andel disse eksempler udgør i forhold til det samlede antal henvendelser.

Svar:

I sager der vedrører offentlige konkurrencebe-grænsninger, vil det ofte være nødvendigt for konkurrencemyndigheden at forespørge den regulerende myndighed, om konkurrencebe-grænsningen er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering.

Konkurrencestyrelsen har oplyst, at der er en række eksempler på, at myndigheden ved forespørgslen ikke har fundet, at en konkurrencebe-grænsning er en direkte eller nødvendig følge af en regulering. Disse eksempler udgør omkring en tredjedel af det samlede antal henvendelser vedrørende offentlig regulering siden lovens ikrafttræden, og er nævnt herunder.

Herning Kommune i en sag om cafépriser

Justitsministeriet i en sag om retshjælpsforsikringen

Sundhedsministeriet i en sag om amternes aftaler med Falck om patientbefordring

Færdstilsstyrelsen i en sag om bindende maksimaltakster for taxikørsel

Miljøministeriet i en sag om vedtægter for af-faldsselskabet Reno Nord

Boligministeriet i en sag om standardaftalerne om skorstensfejning

Skatteministeriet i en klage over Dansk Tips-tjeneste

Spørgsmål 34:

Er ministeren enig med sin forgænger i, at et marked afgrænset til høje, justerbare barnestole er et eksempel på en meget snæver markedsaf-grænsning, hvor hensynet til den potentielle konkurrence og den forventede udvikling i substituérbarheden vil kunne føre til en bredere af-grænsning (end før den nugældende konkurren-celovs ikrafttræden)?

Spørgsmål 35:

Dersom svaret på foregående spørgsmål er bekræftende, bedes ministeren redegøre for, hvorledes dette har udmøntet sig i den hidtidige markedsafgrænsning. Der kan i den forbindelse henvises til den tidligere erhvervsministers svar til Folketinget ved konkurrencelovens tilblivelse om, at den nugældende praksis er et problem og